

חריטת הארץ מרת קדושת (תשי"ד) פרק י"ט י"ח - כ"ה.

(סאלון זה הוא המטבח של סאלובי אחרי מרת קדושת תשי"ב, קדושת תשי"ב סעסוקו אך הם בפרק זה. כאלה 11 מועתקת בזה סאלון תשי"ב, מפני שזו בלאו רב חלומדיה לפצוא פתוחה).

א. יח" לא תקום ולא תסור את בני עמך.

א 1. רמ"י ל"ח לא תקום.

הקטן המפורסם על דברי חז"ל אלה הסובאים ברו"י: למה אצל בקמה מתח במזל וס"י

בקרדו ובנחמיה חסדו טחופך. החל לענות על קושיה זו?
2. ירושלמי גרס"ה פרק ט' הלכה ד': לא תקום ולא תסור. האך עבידאז מרת מטע קופד (מחיה חותך בשר) ומתח סכיצא לידוי (מירד סכיצו לחוך ידו), תחור ותמחי לידיה? (סוכי תחור ידו הסכיה ותחתך ידו?)

באר את הרעיון הכלול במשל זה!

3. רמב"ם הלכות דעות פרק ז' הלכה ז'-ח: הנוקט מחבירו עובר בלא העשה סכ' לא תקום. ואע"פ לאיצו לוקח עליו, דעה רעה היא עד טאד. אלא ראוי לו לאדם להיזהר מעביר על מדותיו על כל דברי העולם, מהכל אצל הסכיצו דברי חבל וסכאז ואין כדאי לגקוח עליהם. כיצד היא הנקיסתה? אחר לו חבירו: הטאילצו קרדומן. אמר לו:

איני מטאילך; למחר אליך לטאל ממנו, אמר לו חבירו: הטאילצו קרדומן. אמר לו:

איני מטאילך כדרך שלא הטאלתי כטאלתי ממך, חרי זה נוקט. אלא סכיצו לו לטאל, יתן בלב טלח ולא יגמול לו כאשר גמלו. וכן כל כיוצא באלו.

וכן אמר דוד בדעותיו הטובות: (תהלים ז') אם גסלתי טולטי רע, זכך כל חסדך לאחד מישראל עובר בלא העשה סכ' "ולא תחור." כלצד היא הנקיסתה? ראובן טמחי לטמחן: לך ביה זה או הטאילצי חור זה ולא רצח שמעון. לטחיה פה טלעון לראובן לטאל ממנו או לטכור ממנו ואמר לו ראובן: "הא לך, הריני מטאילך ואיני כמותך. לא אטלט לך כמעטין," העוסה כזה עובר בלא חסור, אלא יכחה חבירו מלבו ולא יסרגו. סכל זמן שהוא נוסר את הדבר וזוכרו טמא יבוא לבקום. לפיכך הקיסיה תורה על הנקיסה עד שיטחה העין מלבו ולא יזכרנו כלל, וזו היא הדעה הנכונה טאמטו סימכיהם בה יטוב הארץ וטמאם וטמאם על בני אדם זה עם זה.

ספר החנוך: מטרסי המצוה חידע האדם ויתן אל לבו כי כל אשר יקדחו סטוב וטע דם הוא טבא טכזא עליו מאת הטע יחברך. ומיד האדם - מיד היט אחיז - לא יתיה דבר כלתי ראובן ב"ה, על כן כתיצעהו או יכאיבנו אדם ידע בנפשו כי עובדיו גרמו וטח יח" בור עליו בכך ולא יטח מחסבותיו לבקום ממנו, כי הוא אינו טבא דמח, וטח העין טמא המטב וטמא דוד ע"ה (סמואל ב'): "הנחיתו לו ויקלל כי אשר לו מ"ה - תלח טעגין בטמא ולא בטמעי בן גרא. ועוד נטאז בטמא זה טועלה דם לטמכיה ריב ולהעביט המטטטות טלח בני אדם...

א. בדיכיה טרונה טוביליה הרמב"ם וספר החנוך את האדם להניע לידי עקום המצוה חזר. באר טחי חזר טמעי הרמב"ם וטחי דרך ספר החנוך.

ב. מה מהבול בטעה המצוה לסי דעת הרמב"ם ולסי דעת ס' החנוך?

ג. יח. ואחבת לרעך כמוך אבי ה'.

א 1. למה אמרה חזרה "ואחבת לרעך" ולא כרוביל? "ואחבת את..."

ע"י ראב"ע, רמב"ן יז ד"ה לא חסנא החל מן ראב"י כן יצוה טיאמח לו... על דמכין הנקיסתה.

א 2. מה הן טרירות אחבת חזילה טמחאר הרמב"ן?

א 3. ספראן, ואחבת לרעך כמוך ר"ג אומר: "זה כלל גדול בחזרה." בן עזאי אומר: "זה ספר חזירות אדם" (בראשית ה) זה כלל גדול מזה.

בראשית ובה כ"ד (מוסיף על דבריה דלעיל)... טלח האמר חזאיל ובטחיתיה וטחבה חזאיל ע"ה, חזאיל ונחללתי, יתקלל חבירי עמי. א"י תחזוטאז את עסיה כן, דע לטי אתה מבנה, בטמח אלוקיט עטה אומח.

(לחברי ר' דוד חומטן יט להבין את עברי בן עזאי בטמח ע"מ עברי בראשית דבא אלה). באר על מי דברי בראשית ובה טו"ח ב"ן ר' עקיבא ובין בן עזאי?

א 4. באר (ר' נחמלי חירץ ויול) (אחרי חבירו דעת רמב"ם ורמב"ן)... ואומר אבי טלח מלה "כמוך" בלטון הקדש כולל מזה זו, אלא "כמוך" מרונטו: מדומה לך. ספר (בראשית ח"ד) "כי כמוך כמעה, דומה אתה במעלתך למעלה טרעה.

במה טרבה יצח"י מכל המפורשים ומה חמריצו למרה כך?

א 2. כ-כח טולח.

א 1. רמ"י כ"ג ד"ה ועזלתה ערלתו; ראב"ע ד"ה וערלתה ד"ה וטעמך רמב"ן עד יסעמך רמב"ם.

מה מרטיף הרמב"ן על המטרסיה החזירה במירד המלה חזר?

א 2. מה הקסי מרדוקי במסוק זה ומחי חירץ למרצו?

א 3. כג - כח טעה מצוה ערלה.

א 1. ראב"ע פ"ג ד"ה וערלתה חזל טן "וטעה וערלתה"; רמב"ן ד"ה וערלתה החל מן וטעה המצוה.

א 2. מה הקסי מרדוקי במסוק זה ומחי חירץ למרצו?

א 1. כג - כח טעה מצוה ערלה.

א 2. מה הקסי מרדוקי במסוק זה ומחי חירץ למרצו?

א 1. מה הקסי מרדוקי במסוק זה ומחי חירץ למרצו?

א 2. מה הקסי מרדוקי במסוק זה ומחי חירץ למרצו?